

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Fame homines ad Deum qu[a]erendu[m] adigi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

muit etenim, ne sibi postea deesset, quod prius alteri largiretur. Innumeræ id genus historiae occurrunt, quæ docent, homines saturitate fieri deteriores: sicut & viæ, quas pluuia reddit lutulentas; & paludes sordibus repletæ Mephitim exhalant fœdiorem. *Omnia hominum peccata, rationis & mentis expertia*, ait Isidorus Pelusiota, *è vino tamquam è fonte scaturiunt*. Quod autem facit ebrietas, id facit & saturitas, vtraque temperantiæ inimica; vtraque amica vitij Mancipium suum perdituris.

Cùm igitur Diuina bonitas hoc videat, an non rectè iudicat, panem subinde vel minuendum, vel subducendum hominibus, vt (more famelici accipitris, ad Domini sui manum & ostentatâ meliorem escam reuolantis) vel inedia coacti resipiscant? & cum prodigo filio ad patrem suum reuertantur, dicentes: *Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus ego autem hic fame pereo. Surgam, & ibo ad patrem meum*. Cur ad Ioseph, quem antè occisum voluerunt, vel ignotum profecti sunt fratres eius in Ægyptum? Cur ipse senio grauatus Iacob, cum tota familia, ad illum descendit? *In vniuerso orbe fames prauauit, in cuncta autem terra Ægypti panis erat. Omnesq; Prouincia veniebant in Ægyptum, vt emerent escas, & malum inopia temperarent. Audiens autem Iacob quòd alimenta venderentur in Ægypto, dixit filijs suis: Quare negligitis? audiui, quòd triticum venundetur in Ægypto: descendite, & emite nobis necessaria, vt possimus viuere, & non consumamur inopia*. Sic vel inscij Iosephum adierunt fratres, ac postea ad eum agnatum, patrem quoque adduxerunt. Fames dux viæ fuit. Quemadmodum & illi, qui, in deserto, passi à Christo, regem eum facere cogitabant. Mirum est, tam multos esse, qui pane carent, & tamen ad DEVM non veniant, immò, toto anno numquam orent, *Panem nostrum quotidianum da nobis*. Potiùs eunt ad quemcumque alium; potiùs ab hominibus quasi liberalioribus, mendicant; potiùs fraude escam colligunt; potiùs furantur; vt hîc egeni, in altera vita æternùm miseri efficiantur & calamitosi. Tales, vt ad se alliciat DEVS, sicut mater filium, fame castigat. Quæ castigatio non solùm est iustissima, verùm etiam clementissima; nam à manu diuinæ prouidentia proficiscitur, partim ad scelera puniendâ; partim ad scelerata pectora corrigendâ. *Ego Dominus, & non est*

alius, ait, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum; hoc est, omnes calamitates, quæ secundum communem rerum cursum à diuina sapientia directum inferuntur, famem, pestem, bella, tempestates, procellas, naufragia, terramotus, ventorum uasanas, populationes agrorum, inundationes aquarum, incendia, siccitates. Denique si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? ait Amos.

Amos. 3. 6.

VI.

Deut. 28. 20.

De fame hîc loquar, quâ prauaricatoribus Scriptura minatur, dicens: *Mittet Dominus super te famem, & esuriam, & increpationem in omnia opera tua, quæ tu facies: donec conterat te, & perdat velociter, propter adinventiones tuas pessimas, in quibus reliquisti me. Adjungat tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te de terra, ad quam ingredieris possidendam.* Quo loco omnis generis mala à Deo peccantibus immittenda enumerantur. Sed famem terris illatam, ob effusionem sanguinis innocentis, regum memorat historia. *Facta est quoque, fames in diebus David tribus annis iugiter: & consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saul, & domum eius sanguinum, quia occidit Gabaonitas. Quamuis enim bono zelo, id factum, (siquidem uoluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Iuda) factum est tamen contra promissionem ac iuramentum; & non tantum fame uniuersali, sed etiam uniuersali cæde extinctioneque stirpis Saul vindicatum.* Videant ergo uani illi promissores, & fœderum violatores, quàm magnas inferant in Remp. calamitates, zelo non bono, oppressione subditorum, crudelitate; dum namque uolunt, per fas & nefas, bonum publicum augere, euertunt; non promotores rerum publicarum, sed proditores, humanis inuentis, contra diuinam sapientiam potentiamque pugnantes.

2. Reg. 11. 4.

VII.

2. Reg. 14. 33.

Sed & superbia fame punitur. Quare cum David populum uniuersum, contra bona bonorumque consilia numerari iussisset, viresque suas uoluisset ipse tumida mente admirari; postquam pœnitentiam agere cœpit, à Deo per Gad Prophetam, hunc nuntium accepit: *Aut septem annis ueniet tibi fames, in terra tua: aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos, & illi te persequentur: aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera, & uide quem respondeam ei, qui me misit, sermonem.* Tantum malum est,